

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem Petrem Sedlákem ve věci

žalobce: J. P., nar. X
bytem X

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem Křížová 25, Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 17. 10. 2023, X,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobou se žalobce domáhal zrušení shora označeného rozhodnutí žalované, kterým bylo rozhodnuto ve věci námitek proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 21. 6. 2023, č. j. X, tak, že námitky žalobce byly zamítnuty a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně bylo potvrzeno. V řízení před správními orgány byl žalobci dle § 56 odst. 1 písm. a) a § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995

Sb., o důchodovém pojištění, odňat invalidní důchod s ohledem na to, že dle aktuálního posouzení se v případě žalobce jedná po absolvování léčby o pokles pracovní schopnosti pouze o 20 %.

II. Podání účastníků

2. V podané žalobě žalobce namítl, že posudková lékařka žalovaného učinila rozhodnutí o zdravotním stavu žalobce bez podrobného přezkoumání jeho zdravotního stavu a v době posouzení zdravotního stavu chybělo v rámci podkladových materiálů EMG vyšetření, které žalobce absolvoval až 22. 11. 2023. Zároveň namítl, že Sociálna poisťovňa Slovenskej republiky mu opětovně přiznala žalobci invalidní důchod s poklesem pracovní schopnosti více jak 70 %.
3. Žalovaná navrhla zamítnutí žaloby s tím, že posouzení zdravotního stavu pro účely stanovení stupně invalidity bylo provedeno výlučně podle českých právních předpisů. Shrnl důvody, pro které byl žalobce původně uznán invalidním ve III. stupni invalidity, a následně důvody, pro které byl žalobci invalidní důchod odňat. Podkladový posudek splňuje dle žalované náležitosti úplnosti, správnosti a přesvědčivosti a prokazuje zdravotní stav a pokles pracovní schopnosti žalobce ke dni vydání žalobou napadeného rozhodnutí, k čemuž navrhla opětovné posouzení stavu žalobce posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „PK MPSV“).
4. Žalobce ve vyjádření k věci po předvolání k soudnímu jednání uvedl, že mu bylo opětovně diagnostikované onkologické onemocnění a podstupuje od 17. 10. 2024 chemoterapii.

III. Posouzení věci krajským soudem

5. Žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.) a je přípustná.
6. Žaloba není důvodná.
7. Z obsahu správního spisu vyplývá, že lékařem PSSZ Praha 6 byl dne 25. 4. 2023 vyhotoven posudek o invaliditě, dle něhož se u žalobce jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav s poklesem jeho pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu o 20 %. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole II., odd. A, položce 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 15–25 %, jelikož se jedná o lehké postižení při stabilizovaném stavu v kompletní remisi po šesti měsících po ukončení aktivní onkologické léčby B-Non-Hodgkin lymfomu.
8. V řízení o námitkách byl pracovištěm ČSSZ pro Prahu a Střední Čechy, odd. lékařské posudkové služby, dne 4. 10. 2023 vypracován posudek o invaliditě žalobce, dle něhož se u žalobce jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené kapitole II., odd. A, položce 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb.,

pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 20 %, a to s ohledem na shodné posouzení zdravotního stavu.

9. Krajský soud nechal vypracovat posudek PK MPSV (posudek ze dne 16. 5. 2024), který byl proveden u jednání soudu jako důkaz. PK MPSV zasedala ve složení předsedy komise, lékaře z oboru klinické onkologie a tajemníka. Žalobce nebyl jednání přítomen a s posudkovým závěrem nebyl seznámen. PK MPSV vycházela při zpracování posudku z podkladové dokumentace, vč. pracovní anamnézy, a dospěla k závěru, že u žalobce nešlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35 %, tj. žalobce není invalidní.
10. Podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“), je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Podle § 39 odst. 4 zákona o důchodovém pojištění platí, že při určování poklesu pracovní schopnosti se vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu, a) zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, b) zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav, c) zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován, d) schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával, e) schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %.
11. Posouzení míry poklesu pracovní schopnosti a stanovení dne vzniku invalidity je otázkou odbornou, medicínskou (důchod podmíněný dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem), a rozhodnutí soudu tak závisí především na odborném lékařském posouzení. Správní soud si proto nemůže učinit úsudek o této otázce sám a dle shora citované úpravy za tímto účelem pověří k posouzení zdravotního stavu žalobce (pokud žalobní námitky tímto směrem míří) posudkovou komisi MPSV. Posudek této posudkové komise, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí. Posudkový závěr by měl být náležitě zdůvodněn, aby byl přesvědčivý i pro soud, který nemá, a ani nemůže mít, odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení invalidity závisí především (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 5. 2013, č. j. 6 Ads 12/2013–22).
12. V případě invalidity musí být z posudku vždy zřejmé, že zdravotní stav posuzované osoby byl komplexně posouzen na základě úplné zdravotní dokumentace i s přihlédnutím ke všem jí tvrzeným obtížím, dále v něm musí být uvedeno, zda zjištěný zdravotní stav lze podřadit pojmu dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, a pokud ano, v jakém rozsahu v důsledku zdravotního postižení poklesla schopnost pracovní činnosti posuzovaného. Procentuální míru poklesu schopnosti pracovní činnosti podle charakteru zdravotního postižení pak komise hodnotí podle přílohy k právnímu předpisu, přičemž zdravotní postižení musí být zařazeno s ohledem na druh a intenzitu postižení pod příslušnou kapitolu, oddíl a položku této přílohy, a současně musí být objasněno, proč v rámci zde stanoveného rozpětí komise určila míru poklesu pracovní schopnosti v dané výši. Dále musí být zvážen i rozsah a

závažnost dalšího nebo dalších zdravotních postižení pro možné zvýšení (nebo snížení) základního bodového ohodnocení a případně provedena i rámcová pracovní rekomandace (srov. například rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 5. 2013, č. j. 3 Ads 91/2012–19).

13. K tomu je třeba nejprve poznamenat, že při určení míry poklesu pracovní schopnosti nemá žalovaná žádný prostor pro správní uvážení. Jedná se o otázku posouzení zdravotního stavu (které závisí na využití odborných lékařských znalostí) dle kritérií zákona o důchodovém pojištění a vyhlášky o posuzování invalidity. V tomto ohledu je daná otázka předmětem plného soudního přezkumu za využití odborného podkladu v podobě posudku PK MPSV. Ostatně, pokud by tomu bylo jinak, meze přezkumu správního uvážení jsou mnohem užší – soud by správní uvážení nemohl nahradit vlastní úvahou a mohl by zkoumat pouze to, zda správní orgán při jeho aplikaci nevybočil z mezí stanovených ústavními principy, zejména zákazu libovůle, ochrany rovnosti a zákazu diskriminace a zachovávání lidské důstojnosti.
14. Žalovaná obecně nemá možnost jakkoliv hodnotit vhodnost právní úpravy a způsobu posuzování poklesu pracovní schopnosti dle vyhlášky o posuzování invalidity. Teoreticky není vyloučeno, aby krajský soud z určitých důvodů k některému ustanovení vyhlášky nepřihlédl, případně shledal dokonce rozpor zákona s ústavním pořádkem (a využil postupu dle čl. 95 odst. 2 Ústavy), k tomu by však musely v konkrétní věci vést silné ústavně právní důvody, které v nyní projednávané věci soud nespaturuje.
15. Další podstatnou skutečností je, že soud je při hodnocení zákonnosti rozhodnutí žalovaného povinen vycházet ze skutkového a právního stavu, který zde byl v době vydání rozhodnutí správních orgánů (viz § 75 s. ř. s. – k tomu srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 7. 2017, č. j. 6 Ads 316/2016–28, nebo rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2020, č. j. 9 Ads 289/2019–39).
16. Soud se proto zabýval tím, zda byly splněny požadavky na posouzení zdravotního stavu PK MPSV při zohlednění skutkového stavu, který zde byl v době vydání žalobou napadeného rozhodnutí.
17. Žalobcem byly předloženy listinné důkazy z doby předcházející vydání žalobou napadeného rozhodnutí, a to zpráva z psychiatrické ambulance ze dne 3. 7. 2023, zpráva z neurologické ambulance ze dne 21. 3. 2023, nález z ambulance kliniky onkohematologie Národního onkologického ústavu v Bratislavě ze dne 3. 7. 2023 a sdělení Sociálnej poisťovni Slovenskej republiky ze dne 24. 8. 2023 o poklesu pracovní schopnosti žalobce. Dále byly doloženy listiny z doby po vydání žalobou napadeného rozhodnutí, a to výsledek EMG vyšetření z neurologického odd. Fakultní nemocnice Trnava ze dne 22. 11. 2023, nález z ambulance kliniky onkohematologie Národního onkologického ústavu v Bratislavě ze dne 11. 10. 2024 a propouštění zprávu z téže kliniky ze dne 17. 10. 2024.
18. PK MPSV ve svém posudku dospěla ke částečně odlišným závěrům jako posudkoví lékaři při předcházejícím posouzení zdravotního stavu žalobce. Při zhodnocení žalobce dospěla posudková komise k závěru, že ke dni vydání žalobou napadeného rozhodnutí bylo rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s

nejvýraznějším dopadem na pokles pracovní schopnosti zdravotní postižení uvedené v kapitole II., odd. A, položce 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009, v platném znění, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 15–25 %, posuzovanému byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 20 %. U posuzovaného se jedná o zdravotní stav po léčbě onkologického onemocnění s reziduálním funkčním poškozením.

19. V rámci diagnostického souhrnu jsou uvedeny všechny diagnózy vyplývající z doložených zdravotních zpráv, přičemž z přehledu zpráv vyplývá, že PK MPSV vycházela ze zpráv, které předložil žalobce (a které byly datovány před žalobou napadeným rozhodnutím). Nad rámec skutkového stavu, který zde byl v době vydání žalobou napadeného rozhodnutí zohlednila PK MPSV i výsledek EMG vyšetření.
20. Z posudku PK MPSV vyplývá, že stav po kompresivní zlomenině ThII v rámci základního onemocnění byl zhojen, hybnost páteře bez zásadního omezení, rovněž hybnost končetin bez poruchy, trvalo zcela diskrétní snížení svalové síly levého malíku. Po interní stránce byl stav posuzovaného plně stabilizován, nebyla zjištěna žádná porucha funkce orgánů, posuzovaný byl kardiopulmonálně kompenzován, v laboratorních vyšetřeních nebyly zjištěny žádné významné odchylky. Doložené EMG vyšetření z 22. 11. 2023 neprokázalo žádnou závažnou polyneuropatii nebo motorický deficit. V případě psychiatrického sledování byla zavedena antidepresivní medikace. Poruchy v oblasti intelektu, paměti nebo myšlení prokázány nebyly. Z posudkového hlediska se u posuzovaného jednalo o stav po léčbě onkologického onemocnění s celkovou remisí trvající více jak 2 roky, reziduální funkční postižení po léčbě, tj. únavnost, pocity nevykonnosti, přetrvávající bolestivost páteře a psychické potíže jsou na pomezí minimálního a lehkého postižení, kdy rovněž denní aktivity posuzovaného jsou na pomezí minimálního omezení až výkonu některých aktivit s obtížemi. U posuzovaného však nebylo prokázáno středně těžké postižení, neboť následná porucha nemá rozsah do poloviny stupnice úplné poruchy funkčních schopností, ani těžké postižení, kdy porucha má rozsah více než polovinu funkčních schopností.
21. Pokud jde o námitky žalobce, soud konstatuje následující.
22. Jak plyne z uvedeného, výsledek EMG vyšetření byl PK MPSV zohledněn a nepřispěl k odlišnému hodnocení zdravotního stavu žalobce. Soud v tomto směru odkazuje na to, že hodnocení uvedeného vyšetření je medicínskou otázkou, která přísluší posudkové komisi. Skutečnost, že toto vyšetření nebylo k dispozici posudkovému hodnocení před žalovaným nemůže jít na vrub žalovanému. Samotné přezkoumání zdravotního stavu v řízení před správními orgány bylo validováno posudkem PK MPSV, ve kterém soud neshledává žádné vady v podobě nedostatku jeho úplnosti, správnosti a přesvědčivosti. Zdravotní stav žalobce byl hodnocen na základě dostupných zdravotních zpráv komisí, jejíž složení odpovídalo zdravotnímu postižení žalobce. Závěr je opřen o zjištění remise onkologického onemocnění v době posuzování jeho zdravotního stavu a jsou v něm zohledněna i další zdravotní rizika, vč. interního a psychiatrického vyšetření žalobce. Zároveň PK MPSV jasně, stručně

a přezkoumatelně uvedla, proč se v případě žalobce nejedná o středně těžké nebo těžké zdravotní postižení, které by ji opravňovalo k závěru o invaliditě žalobce.

23. Pokud jde o námitku, že Sociálna poisťovňa Slovenskej republiky shledala pokles pracovní schopnosti žalobce v rozsahu 70 %, zcela správně uvedla žalovaná, že vzhledem k tomu, že pro Českou republiku nebyla v příloze VII. nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ze dne 29. dubna 2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení uznána žádná shoda s předpisy jiných členských států ve věci podmínek vztahujících se na stupeň invalidity ve smyslu článku 46 odst. 3 tohoto nařízení, posouzení zdravotního stavu pro účely stanovení stupně invalidity bylo provedeno výhradně podle českých právních předpisů, tj. zákona o důchodovém pojištění. Posouzení poklesu pracovní schopnosti slovenskými orgány podle slovenských právních předpisů není proto rozhodné.
24. Z provedeného dokazování má soud za prokázané, že u žalobce došlo v roce 2024 k opětovnému onkologickému onemocnění a zavedení onkologické léčby. Tato skutečnost však nemůže být zohledněna v nynějším řízení, neboť nijak nereferuje o zdravotním stavu žalobce, který zde byl v době vydání žalobou napadeného rozhodnutí. Soud zdůrazňuje, že i PK MPSV je vázána skutkovým stavem, který zde panoval v době vydání žalobou napadeného rozhodnutí, tj. k přezkumu zdravotního stavu může přistoupit pouze k tomuto datu. Zprávy, které popisují zdravotní stav žalobce po datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí, jsou proto posudkově nerelevantní. To nicméně nebrání žalobci, aby nově vzniklé skutečnosti uplatnil v případné nové žádosti o invalidní důchod.
25. S ohledem na vše uvedené dospěl soud k závěru, že předložený posudek splňuje parametry kladené na něj ustálenou judikaturou správních soudů. Posudkové hodnocení je z hlediska relevantních zdravotních omezení žalobce úplné a z hlediska souladu posudkových závěrů také přesvědčivé.

V. Závěr a náklady řízení

26. Krajský soud z výše uvedených důvodů žalobu jako nedůvodnou zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl v řízení úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení ex lege (§ 60 odst. 2 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o ní musí stěžovatele zastupovat advokát. To neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, právnické vzdělání, které se vyžaduje pro výkon advokacie.

Brno 25. listopadu 2024

Petr Sedlák v. r.

samosoudce